

ג ר ג י ר י ם

א

בראשית ט. י. ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת ומטאתי לאלקים וסקוטיא ידועה ומטאתי לאישך הים לריך לוור כפי קסור הכחוצים. אלא שזליכה זאת לפחות את יוסף וזוור לו, כי את כל הנולות קים אצל מלות הסוצה עדיין לא קיים ובכן כשימטא עומ יחי זידו לשוב ולקיים גם מלוה זו. על זה ענה יוסף כי האוור אמטא ואשזב אין וקפיקין זידו לעשות הסוצה וישאר מוטא תמידי ומטאתי תמיד לאלקים. בשם רבי גדלים אסרן ז"ל צעל מן אסרן.

ב

גמ' שבת סג. אין צין עולם הזה ליימות הושיא אלא שטבזד מלכיות בלצל. וקפר מורכי ר' נחום לצי קפרצ ע"ה, שפעם צוסיצה שוחח הרבי ר' ילחק יואל עם קהל חסידיו ואוור וזה שטבזד מלכיות, שטבזד מלכות הוה ליה למוור אלא שטבזדל הזה אדם זקוק להרצה דברים, ודברים אלו נעשו לנולך ונשטבזד על האדם. — בלצרו סיו רגליו נעולים צקנדלים, פטעו הסנדל ואוור להם, הרי אכי ונשטבזד להסנדל, בלצרו כבר איני יכול להליג כף רגלי על הארץ ונמלא בעולם הזה סדברים הוושטשים את האדם באומה ונשטבזדים אותו אליהם, לעתיד לבא בצמול הסמאות והזדככות החוור ישתחרר האדם והרגליו וההמניעות ועכוצים וישתחרר ונשטבזד מלכיות.

(וודי דברי צמוורכו זה שסיה ונחנך של בית סרבי והנחצר וכל אחיו וגם אכי היינו מחלומידיו לא אוכל להחאפק ונצלי להקדיש דברי חודם לזכרו. הוא פעל עלינו לא כל כך בלמודו אלא בסדרכה. ואם לפעמים צוער צקרצנו איזה נלון של קדושה אכחנו מייצים לו חודם על

כך בכל יום הקדיש איזה רצע טעה לשיחות מוקריות, כוועט האיד עם דמדווי חנה והומוונט פעל כל כך על לבוחו הלעירים, עד שנמלאנו חמה רשם פסיחות זמן מרובה).

ג

הרמב"ם צפ"י וזה"ל יקום"ה ה"ד אוור ולא מלינו שחזר בדבר טובה אלא צמורצן בית ראשון כשהצטיה ללדיקים שלל יוורתו עם הרעעים וזה דצבריו, וזה ופורט צומסכת צצה, שזם חדות גוור שוילין וקור לדצבריו. ואוור סר"ר ילחק יואל ז"ל שזה הים אך פעם אחת ואם כן הוה מלחל דלא שכיחא ואין לנציא להלדיק את עליוו בשם עמו קרה וקרה זה, ולפיכך מרנז הרננז"ם להווקור. וכנראה לפני הלח"י"ל הים הווקור ונליון צפנים

ד

כשנכנסתי עם אמו"ר הרמב"ג ז"ל קודם הנשואין להפדל וסרס"ק ר' פנחס ז"ל בלדר חרס"ז, דצר עוודי הרצה על דצר חוצות האדם לה' ולנשטפחה, ודצבריו עשו עלי רועם גדול. כשראה דצבריו הספיעו עלי אוור לי, אוורו בגוורל צרכות כח' סריצ"ז צרך את תלמידיו יס"ר שיהא עליכס מורא שמים כוורא צו"ד, וידוע כי גם התלמידים התפללו על זה ושאלו עד כאן? אצל דין ופורט צשו"ע קל"ז קי"ד לוקה הריאה כולה אם מהנות צבי אדם שספחידוס כגון ששטנו אמרה לפניו וכיולא צזה עריפה ואם צידי שמים כגון שפחדה וקול רעם או ראהה זיקים וכיולא צזה או ונפחד שאר צריותי כגון שאגת אריה וכיולא צזה כצירה, וזה שאוור התנא להלומידיו אם התעוררו לפעמים ציראת ה' יס"ר שסוורא שמים הזה הים כוורא צשו"ד דלא סדרא צריא והרועס ישאר לתמיד.

הרב לוי הלוי גרוממן